కాలం వేసిన కాటు

కె. కె. మీనన్

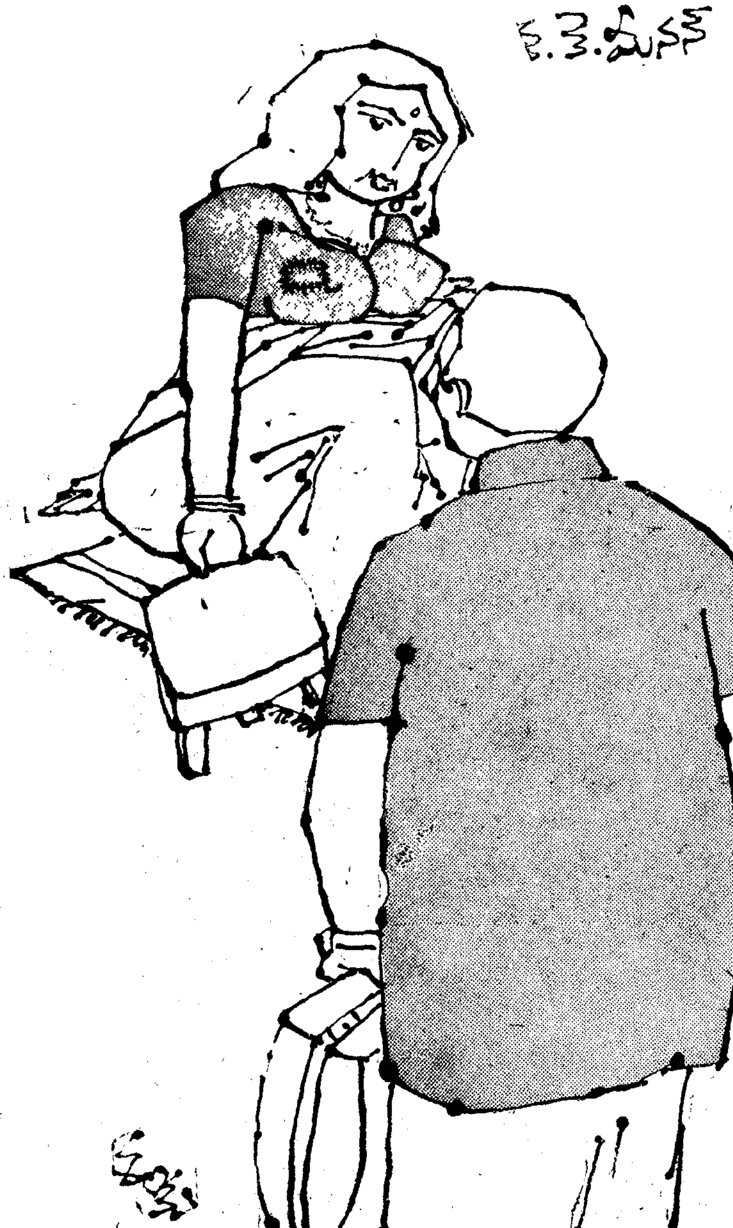

అర గంటలో బయల్దేరుతుందన్న మోటార్ లాంచి గంటన్నర క్కూడా బంధాలు విప్పుకుని బయట పళ్లేదు. ఆరు వందల మైళ్ళు నిరవధికంగా, అనాయాసంగా ప్రయాణం చేయగల్గిన రవి ఆ ఆరుమైళ్ళు ప్రయాణం చెయ్యలేక లాంచి వాళ్ల వుచ్చులో బిగుసుకుపోయాడు. మొదట ప్రయాణీకుడు లాంచిలో కాలు మోపిన క్షణం నుంచీ స్టార్టయిన ఇంజను కర్ణభేరి పగిలేలా అలా మోగుతూనే వుంది. అదో తలనొప్పి. రోజు రోజుకూ కాల దూరాలు కుంచించుకు పోతోన్న యీ సాంకేతిక యుగంలో; కాలం విలువ తెలియని వీళ్ళు గంటల తరబడి గోదావరి గట్టుమీద నిలబడి ప్రయాణీకుల్ని వరించటానికి నానాతంటాలు పడుతున్నారు. వరించబడ్డ వాళ్ళని వంచిస్తూనే వున్నారు. వీళ్ళ జాతకాలెరిగిన కొంత మంది ప్రయాణీకులు మాత్రం రేవుదాటి బస్సుల్లో వెళ్ళిపోతున్నారు.

ఆ లాంచి నిండే తరుణమూ, తను బలికి బయట పడే అదృష్టమూ అంత దగ్గర్లో వున్నట్టు అనిపించలేదు రవికి. అతను ఆ ప్రాంతాలకు వచ్చి రెండు మూడేళ్లయింది. ఈ రెండు మూడేళ్లలోనూ ప్రయాణ సౌకర్యాలు ఎంతగానో మెరుగు పడ్డాయి. లాంచి టాపుమీద కూర్చుని గోదావరి అలలమీద హాయిగా వూగుతో, ఆరోగ్యకరమైన గాలిని పీలుస్తో ప్రయాణం చెయ్యాలనే ప్రలోభమే అతన్ని కట్టిపోయినట్లయితే యీ పాటికి గమ్యం చేరుకుని వుండేవాడు.

ఎలాగైతే తాళ్ళు విప్పుకుని తరలింది లాంచి. అలలమీద వయ్యారంగా వూగుతో రాజహంసలా ప్రయాణం చేస్తున్న లాంచి మీద కూర్చుంటే అతని మనస్సు తీయని వూహలతో వుయ్యాలలు ఊగసాగింది. గోదావరి గాలి జోల పాడుతుంటే మనస్సు పరవశమై గత స్మృతుల స్వాప్నిక జగత్తులోకి జారిపోసాగింది.

లంకలో గడ్డి ఏపుగా పెరిగి పచ్చ కంబళి పరిచినట్లుంది. ఒడ్డున గోదావరి విరబూసిన రెల్లుపూలు తెలివెన్నెల తునకల్లా గాలిలో తేలియాడు తున్నాయి. గోదావరి గట్టునే గడ్డి మోపులు నెత్తినెట్టుకుని సాగిపోయే రైతులు గాలికి తలలు వంకిస్తున్న లేత కందిచేలూ— నదీ— వీటిలో ముడిపడ్డ తన జీవితం ఒట్టి స్మృతులుగానే మిగిలిపోయాయి రవికి. ఆ పరిసరాల్నూ, ప్రకృతి సౌందర్యం చూడ్డానికి మాత్రమే ఈ ప్రయాణం చేస్తున్నానని అతను అనుకుంటే అది ఆత్మ వంచనే. ఎంచేతనంటే అతను ఇంతదూరం, ఇన్ని ఇక్కట్లనూ అధిగమించి ఎవరికోసమైతే వెళ్తున్నాడో; 'ఆ వ్యక్తి వూళ్లో లేకపోతే ?' అనే అనుమానం కలిగినప్పుడు అతను మానసికంగా పొందే కుదుపూ, నిరుత్సాహమూ అందుకు దృష్టాంతం.

సీత అంటే ఎందుకో అతనికంత ప్రేమ! ఛ ... అది ప్రేమకాదు. వాంఛ. లేకపోతే మోహం. సీత రాఘవను పెళ్లి చేసుకుంటా నన్నప్పుడు — తను అనుభవించిన ఆమె యవ్వనమూ, కాకతాళీయంగానైనా ఒకసారి తన కౌగిట్లో నలిగిన ఆమె దేహమూ రాఘవ పరం అవుతున్నాయనే ఈర్ష్య జుగుప్స తప్ప అతన్లో ఏలాంటి సంచ

లనమూ కలగలేదు.

సీతకు పెళ్ళయి సంసారం చేసుకుంటోంది. అయినా ఇంకా ఆమెను అనుభవించాలనే తాపత్రయం ఎందుకో అతనికే అర్థం కాదు. ఇప్పుడు తనున్న హోదాలో ఎందర్నో అందమైన స్త్రీలని అనుభవించ వచ్చు. పెళ్ళి చేసుకోవాలన్నా సీతకన్నా సౌందర్యవంతులు కోకొల్లలు. అందుకు అనూహ్యాతంగానే ముందుకు వస్తున్నవాళ్ళు అనేకమంది వున్నారు. కాని మనస్సు అంగీకరించదు. కారణం ? అందరూ శీలాన్ని కోల్పోయినట్లే కన్పిస్తారు అతని దృష్టికి.

సీతకు దిక్కులేని దశలో, కట్ట బట్టా పొట్టనిండా తిండీ లేని రోజుల్లో తను కాలేజీనుంచి వచ్చేప్పుడు తెచ్చే చీరలూ అలంకరణ సామగ్రీ అందుకుంటూ చూసే చూపుల్లోని కృతజ్ఞత, పసిగట్టి, అలాంటి చర్యల ద్వారా ఆమెను వశపర్చుకోటానికి ప్రయత్నించేవాడు. ఎప్పుడూ లేమిలో బతికే వాళ్ళ విషయం వేరు. ఒకప్పుడు బాగా బతికి కన్నవాళ్ళతోబాటే ఆస్తిపాస్తుల్ని పోగొట్టుకుని కేవలం రవినాన్న ఇస్తున్న అద్దె సొమ్ములోనే బతుకు నెట్టుకొస్తున్న సీత లాంటి వాళ్ళకి, వెనకటి బతుకు వాసనల్ని గుర్తింపచేసే అలాంటి బహుమతులు తప్పక లొంగదీసుకుంటాయి. అందుకేనేమో! త్రికరణ శుద్ధిగా తనబావ రాఘవనే ప్రేమించి, అతని కోసమే దాచుకుంటున్న యవ్వనాన్ని ప్రాణ ప్రదంగా ఎంచుకుంటున్న శీలాన్ని అతను కోరినప్పుడు తిరస్కరించలేక పోయింది. రాజమండ్రిలో టీచర్ ట్రెయినింగ్ చదువుతోన్న రాఘవ, అవకాశాలు వున్నా అవివాహితులుగా దైహిక వాంఛలకు లొంగరాదనే దైహిక బంధాలతో కోర్కెల కంతాలు బిగించే రాఘవ ఆమెను తల్చుకుంటూ అక్కడ బంగారు కలలు కంటున్న వేళలో అతను దాచుకున్న ఆమెలోని సర్వస్వాన్ని దోచుకున్నాడు. అంతా అయినాక చుక్కల రెక్కలు విరిగినట్లూ స్వర్గం కూలి పడుతున్నట్లూ మూగగా ఏడుస్తూ న్నంటే పట్టీ పట్టనట్టే కాలెజీకి పారిపోయాడు.

రవి లాంచీ దిగి ఊరువైపు నడవసాగాడు. పోయినసారి అతను ఆ వూరు అదిరే గుండెలతో అనుమానాలతో వెళ్ళేడు. రాఘవకు తను చేసిన ద్రోహం తెల్సిందేమో! సీత తనని చీత్కారం చేస్తుందేమో! కాని అప్పుడంతా తన వూహలకి వ్యతిరేకంగా జరిగింది. రాఘవ ఎంతో ఆప్యాయంగా ఆదరించాడు. సీత అడిగినప్పుడల్లా అభ్యంతరం చెప్పకుండా కౌగిలిలో వాలింది. ఇవన్నీ ఆనాడు అతనికి ఆమె వైవాహిక జీవితం మీద అనేక అనుమానాలు రేపాయి. కాని అవన్నీ ఒట్టి అనుమానాలు మాత్రమేనని చెంపదెబ్బ కొట్టినట్లు చెప్పింది.

'ఆ విషయంలో బావ నీ కంటే ఎన్నో రెట్లు నయం' అంది.

*   *   *

రవి ఆ యింటి ఆవరణలోకి అడుగు పెట్టేప్పటికి సీత ముందువా వరండాలో కూర్చుని బియ్యం ఏరుకుంటోంది. పదిమంది పిల్లలు ఎక్కాలు వల్లె వేస్తున్నారు. అప్పుడప్పుడూ వాళ్ళ తప్పలు చదువుతూంటే ఆమె సరి చేస్తోంది.

నిన్న - నేడు - రేపు

గతం జ్ఞాపకాల స్వగతం
గతించిన కాలం అమృతం
భూతమే అయినా అభయం
అనుభూతుల కది వరం!

వర్తమానం సమస్యల తోరణం
ఉన్నవాడికి వెన్నుమీద రణం
లేనివాడి కది జీవన్మరణం
నిరాశా నిస్పృహలకు నిలయం!

భావి ఒక బంగారు పూదోటంటూ
భావించే వారందరికి ఒకమాట
అందరికీ అందులో చోటుండదు
అయినా ఆశ దానిపై చావదు!

గతానిదే ఎప్పుడూ గెలుపు
వర్తమానంలో అది మెరుపు
భవిష్యత్తు పై అది జల్లే మత్తు
'భూతం' చేతిలో అవుతుంది చిత్తు!

— మాధవ్

ఒకనాటి ఆ యింటి వైభవానికి గుర్తుగా రెండు గదులు మిగిలి వున్నాయి, ఆ యింటి వారసురాలు సీత దైన్యానికి ప్రతీకగా కూలిన గోడల శిథిలాలూ, అస్తవ్యస్తంగా పడివున్న ఇటికలూ వున్నాయి.

రవి ఒక ఇటికల గుట్టమీద కాలేసి పడబోయి సీత దృష్టిలో పడ్డాడు.

'రా రవి ! ఏన్నాళ్ళకి. మే మింకా గుర్తున్నామన్న మాట!'

'వచ్చిన వాడికి కాసిని మంచినీళ్ళయినా ఇవ్వకుండా ఏవిటి దెప్పి పొడుపులు?' అన్నాడు నవ్వుతూ.

'ఓస్. మంచినీళ్ళే గదా! అవి కరువయ్యే రోజులు ఇంకా రాలేదులే!' అని 'ఊ...ఇంతకీ ఎక్కడ్నుంచి రావటం?' అనడిగింది పక్కనున్న ముక్కాలి పీట అతనికి వేస్తూ. పీట వేస్తున్నప్పుడు పైట జారి హైన్యంగా ఒంటిని పట్టుకు వేళ్ళాడుతున్న చింకి జాకెట్టు ఆమె దరిద్రానికి అద్దం పట్టింది. ఆమె ఎంత జాగ్రత్తగా వున్నా ఆ ప్రమాదం తప్పింది కాదు.

'పిల్లలూ మీరిక వెళ్ళిపోండి.'

వాళ్ళంతా బిలబిల మంటూ వెళ్ళిపోయారు.

'ఎవరు సీతా వీళ్ళంతా?'

"నా శిష్యులు. బతుకు తెరువు కోసం ఈ పని మొదలెట్టాను. ఏదో బట్టకు మిగలకపోయినా పొట్టకు సరిపోతోంది."

ఆ విషయం అప్పటికే అర్థం అయింది రవికి. టాపిక్ మార్చి.

"రాఘవ ఇంకా స్కూలు నించి రాలేదా?" అనడిగాడు.

లోపల్నుంచి దగ్గు విన్పిస్తే అతనికిజవాబు చెప్పకుండగనే లోపలికి పరుగెట్టింది సీత.

ఆమె వెనకాలే వెళ్ళేడు రవి.

అతని ప్రశ్నకి జవాబుగా రాఘవ అస్థిపంజరంలా మంచంలో కనిపించాడు. విపరీతమైన దగ్గువల్ల అతని కను గుంటల్లో నీళ్ళు నిలిచేయి. సీత అతన్ని పొదివి పట్టుకుని కూర్చుంది. దగ్గి దగ్గి ఆయాసంతో పక్కకి ఒరిగాడు రాఘవ.

"ఏమైంది రాఘవా?" అంటూ మంచం మీద కూర్చున్నాడు రవి. ఆ మంచం మీది బట్టలు మాసి మురికి కంపు కొడుతున్నాయి పక్కనే ఉమ్మికోటానికి మట్టి పాత్రలో ఇసక వుంది.

"ఎప్పుడొచ్చావు రవీ ..." అని పలకరించాడు నీర్సంగా,

"ఇప్పుడే వచ్చాను. ఏందుకిలా అయిపోయావు ?"

అంతా ఖర్మ అన్నట్లు నుదురు కొట్టుకున్నాడు.

సీత లేచి అవతలి గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

మీ కుటుంబ ఆరోగ్యరక్షణి

"ఐదు వైద్యవిధానాలు" అనే తెలుగు పుస్తకంలో 50 రకాల రోగాలకు రోగలక్షణాలు, వాటి నివారణకు, ఇంగ్లీషు, ఆయుర్వేద, ప్రకృతి, మూలిక, హోమియో అను 5 విధానాల మందులు, అర్హత అనుభవంగల డాక్టర్లు వివరించారు. మందులు అందుబాట్లో లేనపుడు, యింట్లోవారికే అల్లం జీలకర్ర, వెల్లుల్లి, మిరియాలు, యింగువ వంటి వాటితో రోగాలు నయం చేసుకొనే పద్ధతులు కూడా వివరించారు. గృహస్థులకు, నిరుద్యోగులకు ఉపయోగం. ఇది మీ వద్ద ఉంటే ఏరోగానికి కంగారు పడకుండా మీ ఇంట్లో 5 పెద్ద డాక్టర్లు ఉన్నట్లుగా రక్షణ నిస్తుంది. దీని ఉపయోగం అందరికీ తెలియటానికిగాను, యీ పుస్తకం ధర పోస్టేజితో రూ. 20 అయినా, వెంటనే వ్రాసి తెప్పించుకొనే వారికి తగ్గింపు ధరలో రూ. 15 లకే పంపబడుతుంది. ఈ తగ్గింపు ప్రస్తుత ప్రతులు మాత్రం ఉన్నంతవరకే దేశసేవ ప్రచురణలు 5/3 ఆర్ టి పంజాగుట్ట కోలని, హైదరాబాద్-4 కు వ్రాయండి-

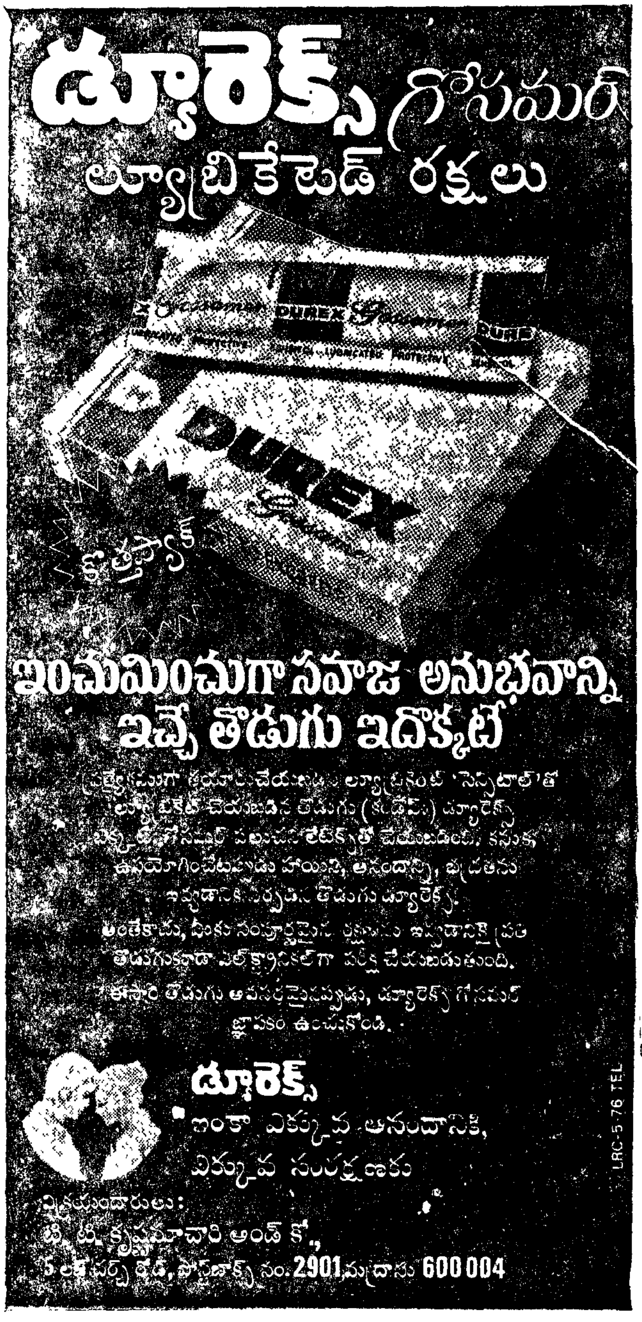

కాలం వేసిన కాటు

"ఈ పల్లెటూళ్ళో నీకు మంచి వైద్యం దొరకదు. నాతో రాకూడదా రాఘవా."

రాఘవ పేలవంగా నవ్వాడు.

"నన్ను బతకమని సలహాలిస్తున్నావా రవీ."

ఆ మాటలు రవి గుండెల్లో కలుక్కుమన్నాయి. మరి మాట్లాడ్లేదు.

"రవీ ! నిన్నో సహాయం అడగనా ?"

"తప్పకుండా అడుగు రాఘవా"

రాఘవ నిట్టూర్చి !

"నేనెలాగూ చచ్చిపోవటం ఖాయం రవీ. నన్ను నమ్ముకుని సర్వనాశనమై పోయిన సీత గురించే నాకు బెంగగా వుంది. నేను చచ్చిపోతే సీతని పెళ్ళి చేసుకుంటావా రవీ."

ఒకప్పుడు సీతను తనలో లెపి ఒప్పెయ్యమన్నాడు రవి. కాని, ఇప్పుడు ఆమె భర్త 'పెళ్ళి చేసుకుంటావా' అని అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పలేక అవతల గదిలోకి పారిపోయాడు.

అక్కడ సీత ఒక మూలగా కూర్చుని ఏడుస్తోంది.

'సీతా'

ఆమె కళ్ళు తుడుచుకుని నిలబడింది.

'ఇక్కడికి ఎందుకొచ్చావు రవీ. వెళ్ళిపో. నేను ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు ఎప్పుడూ నాతో మాట్లాడకు.'

'అది కాదు సీతా ! రాఘవ బతకనని అధైర్య పడుతున్నాడు. మీ రిద్దరూ నా దగ్గరికి రాకూడదా హాస్పిటల్లో చేర్పిస్తాను.'

'నేనింకా బ్రతికే వున్నాను రవీ! నేను బతికి వున్నంత కాలం బావ నిన్ను విశ్వసించడు.'

'ఎప్పట్నుంచి సీతా ఈ రోగం?'

'నేను పతివ్రతను కాదని తెల్సినప్పట్నుంచీ.'

'ఎలా తెల్సింది?'

'నా మీద ప్రయోగించే నీ సాహిత్య ప్రతిభ అతని కంట పడకుండా వుంటుందా?'

రాఘవ విపరీతంగా దగ్గుతున్నాడు. ఇద్దరూ పరుగెత్తారు. రాఘవ పక్కంతా నెత్తురుతో తడిసి పోయింది. సీతను దగ్గరికి రావద్దని సైగ చేశాడు. ఆమె కళ్ళముందే రెండు రక్తవాంతులు చేసుకున్నాడు. అతన్లో మిగిలివున్న శక్తంతా నెత్తురై బైటికి వస్తోంది.

సీత వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది.

'ఎందుకు సీతా ఏడుస్తావ్?' దగ్గిరికెళ్ల బోయాడు రవి.

'చూస్తున్నావు కదూ రవీ నువ్వు నాకు విధించిన శిక్ష' అంది.

రవి ఆగిపోయాడు.

'వెళ్లిపో. తక్షణం ఇక్కడ్నుంచి వెళ్లిపో రవీ...వెళ్లిపో' గట్టిగా అరిచి కింద పడి పోయింది.

ఆమె పడిపోతే సపర్యలు చేయాలనేవూహ కలగలేదు.

సీత కోసం తెచ్చిన చీరలూ, పళ్ళూ అక్కడే వదిలేసి బయటికి వచ్చేశాడు. కాదు... తను చేసిన పాపం, పాప్మై, ఆ రెండు ప్రాణాల్నీ నిర్దాక్షిణ్యంగా కాటేస్తుంటే చూసి భయపడి పారిపోయేడు.

వరిధాన్యం మీపాలిట వరం

జై కిసాన్ యూరియా 46·4% నత్రజని శక్తికిఫలం

అత్యంత పరిశుద్ధం, అమిత తెల్లదనం, దీని శక్తికి ఇదే రహస్యం!

జైకిసాన్ యూరియా

46.4% నత్రజని. పాలులా తెల్లనిది. దీనిలో బై-యూరేట్ పాలు అత్యంత స్వల్పమేమో. దీనిని సురక్షితంగా ఆకులపై జల్లవచ్చు. అత్యంత పరిశుద్ధమైన జైకిసాన్ యూరియా. అన్ని రకాల పంటల మీదా జల్లేటందుకు అనుకూలమైంది. దీని ఉండలు పూర్తిగా నీటిలో కరిగిపోతాయి. ఒక ఉండ కూడా వృధాకాదు.

అత్యంత శక్తికి, సత్వర పెరుగుదలకూ జైకిసాన్ ఎరువులు.

జైకిసాన్ ఎరువులు, జువారీ వర్తకుల పసుపు పచ్చని దుకాణాలలో దొరుకుతాయి.

జైకిసాన్ చిహ్నం గుర్తుంచుకోనండి.

జై కిసాన్ రాజ్యం-ధాన్యలక్ష్మిసామ్రాజ్యం.

JAI KISAAN

జువారి అగ్రో కెమికల్స్ లి. గోవా.

ప్రాంతీయ విక్రయ కార్యాలయాలు : కర్నూలు, సికింద్రాబాద్, పాంజిం, బెంగుళూరు, హుబ్లి, నాగపూర్, పుణె.

లింటాస్-ZUA.58-203 TL